

РЕШЕНИЕ

№ 16424

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2561** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ПЕРСЕАС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],седалище и адрес на управление:гр.С., [улица] ет.1,ап.7,чрез управителя Лампаракис срещу Решение № ПО-13/18.02.25г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С250022-023-000276/31.01.2025г. на публичен изпълнител Ю. П., при ТД на НАП - С..

Твърди се незаконосъобразност на оспорваният акт и се иска отмяната му тъй като дружеството се занимава със закупуване и последваща продажба на зърно, в тази връзка дейността му зависи изцяло от получените и разплатени средства по банкови сметки. Налагането на запор на практика ще направи дейността невъзможна. В този смисъл наложеното обезпечение е в нарушение на чл.212 ал.3 ДОПК. Нещо повече – наложеният запор ще доведе до ликвидирание на дружеството като търговец и стопански субект.

На следващо място – не са налице процесуалните предпоставки за налагане процесното обезпечение. В представеният доклад на главния инспектор по приходите липсват конкретни данни и обосновка дружеството да е участвало във верига от фиктивни одставки и да е действало с ясно съзнание и умисъл срещу държавния бюджет. Необосновано е прието и,че публичния изпълнител е направил проучване имуществото на дружеството.

Ответната страна - директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи изведени и тъждествени с изложените от него в оспорваният акт.Същите ще бъдат възпроизведени в

относимата си част по-долу в настоящото решение. Процесната жалба е подадена в срока по чл. 197 ал.2 ДОПК, от активно легитимирано лице,срещу подлежащ на обжалване акт и в съответствие с изискванията за форма,съдържание и приложения.

По съществува на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-000276/31.01.2025г. на публичен изпълнител Ю. П., при ТД на НАП – С. и по мотивирано искане на главен инспектор по приходите Н. Р.,ТД на НАП – С., по отношение на дружеството-жалбоподател е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: - ТБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 737 540 лв.

Изрично е установено и прието,че:

По отношение на дружеството е образувано ревизионно производство със ЗВР от 22.01.2025г., постановена следствие от решение на ДОДОП при ЦУ на НАП № 24/17.01.2025г. с което е отменен РА от 31.07.2024г. и преписката е върната на решаващият орган за издаване нова ЗВР и РА. Ревизията е с предмет установяване задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2019г.-31.10.2019г.

С отмененият РА от предходното производство са установени задължения в размер – 440 686,22лв. главница и 145 807,57лв.-лихви.Понастоящем ревизиращият екип е изразил становище,че ще бъдат потвърдени установените факти и обстоятелства и направените констатации. В хода на предходната ревизия са наложени обезпечения от 21.05.2024г.,като основанията за тях не са отпаднали

Съобразявайки посочените обстоятелства, публичният изпълнител е наложил процесното обезпечение. При оспорването му и с Решение № ПО-13/18.02.25г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП – С. е прието,че:

Налагането на предварително обезпечение се митивира с опасността удовлетворяването му да бъде невъзможно или значително затруднено,както повелява чл. 195 ал.2 ДОИПК. Използваният способ е съветен на регламентацията по чл.198 ал.1 ДОПК. При налагането на мярката публичният изпълнител е съобразил тези обстоятелства и е отчетел изложеното в мотивите на искането за налагане на ПНОМ,като е формирал обоснован извод на наличие на условията по чл.121 ал.1 ДОПК. Същият няма компетентност да преценява констатациите на ревизиращият екип,а действа в условията на обвързана компетентност както по отношение предполагаемият размер на бъдещите задължения,така и относно мотивите за необходимостта от налагане на обезпечение. Направено е проучване имущественото състояние на дружеството и е анализирана постъпилата информация от публичните регистри,като обосновано е направена констатацията,че дружеството не притежава други активи,които да послужат за обезпечение. Успоредно с това е прието,че наложеното обезпечение е съразмерно с очакваният размер на публичните задължения,като не са налице и основания за отмяна на обезпечението,посочени изчерпателно в чл.208 ДОПК.

Във връзка с твърдението,че процесният заповед блокира дейността на дружеството е посочено,че по силата на чл.229 ДОПК е налице възможност за замяна на обезпечението,както и възможност да се поиска разрешение за неотложни плащания.

Това позволява на съдът да приеме:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно - директора на ТД НАП С., който се е произнесъл с по жалба на дружеството срещу издаденото ПНПОМ.

От своя страна, процесното ПНПОМ също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място], съобразно правомощията му по чл. 167 ДОПК, в предвидените в чл. 196 ДОПК писмена форма и съдържание.

Съгласно разпоредбата на чл.121 ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Безспорно субект на обезпечението е и субекта на задължението, предмет на ревизионното производство, каквото качество жалбоподателя има.

По силата на чл.121 ал.2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

Ето защо, следва да се приеме, че в процесният казус наличието на висящо ревизионно производство представлява годно нормативно основание за предприемане действия по обезпечаване вземането, предмет на установяване. Основанието освен годно обаче следва да бъде и законосъобразно приложено.

Във връзка с възражението за допуснати процесуални правила настоящият състав приема, че са налице всички предпоставки за налагане обезпечението съобразно чл.195 и сл. ДОПК, а именно:

Налице е изричен писмен акт – постановление, за налагане на обезпечение. Същият съдържа всички необходими реквизити по чл.196 ДОПК. Налице е конкретно искане отправено до публичния изпълнител за налагане обезпечението в което са изложени относимите факти и обстоятелства – висящо ревизионно производство, предполагаем размер на бъдещи задължения, наличие на данни обосноваващи извода за невъзможност или значително затрудняване бъдещото събиране на задълженията и прочее.

При установяване процесното ПНОМ са изложени и съображения относно не/наличието на други възможни обезпечителни способи с оглед констатираните и установени активи на дружеството.

В този смисъл и при постановяването му не са допуснати нарушения относно формата и съдържанието на акта, както и на процесуалните правила.

С оглед съответствието му с материалния закон следва да се посочи:

Видно от описаното по-горе искане за налагане на налагане на обезпечителни мерки, в рамките на ревизията по отношение на дружеството е установено, че същото е декларирало доставки от „Фибостар“ ЕООД с предмет „зеделска продукция“. По отношение този доставчик е извършена ревизия и постановен РА с който е установено, че това дружество получава доставки единствено от ПОНТ ГРУП ЕООД а зърното се изкупува от физически лица без данни за тях. Този РА е обжалван и потвърден по съдебен ред. Установено, че ПОНТ ГРУП ЕООД не може да докаже реалност на доставките осъществени към Фибостар ЕООД. По отношение на ПОНТ ГРУП ЕООД също е извършена ревизия, с постановен и потвърден съдебно РА.

Успоредно с това при постановяване процесното ПНОМ публичният изпълнител е извършил проверка в регистрите към АВп., КАТ и търговските банки при които не установява наличието на друг притежаван актив, който да може да послужи за обезпечение.

В тази връзка съдът приема наличието на обезпечителна нужда за установена. Налице е ясно образувано ревизионно производство, искането за налагане на ПНОМ е обосновано, редом с другото и с влезли в сила РА по отношение предходни доставчици на дружеството във връзка с ревизираните доставки, т.е. извода за преполагам размер на задълженията почива върху предположение обосноваващо възникване на обезпечителна нужда. Извода за наличието и/т.е. за невъзможността или сериозното затруднение пред събиране предполагаемото задължение/ се подкрепя, от друга страна, и от данните за липса на каквито и да било други активи, можещи да послужат като обезпечение. Всъщност, в своята жалба дружеството и не твърди обратното.

Безспорно и по силата на чл. 121 ал.3 ДОПК - предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

По делото се установява, че други активи не са налице. В тази връзка възможност да бъде препятствана дейността на дружеството съществува, но именно липсата на други активи обосновава и извода за невъзможност за прилагане на друга обезпечителна мярка, съобразно предвидените в чл.198 ал.1 ДОПК.

Изход от тази ситуация предоставя нормата на чл.199 ал.1 ДОПК, а именно – възможността лицето да поиска замяна както от поблучиният изпълнител, така и от съда, на наложеното обезпечение с друго, равностойно, както и без изрична решаваща дискреция да предизвика замяната с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа/ал.2 на посочената разпоредба/. Успоредно с това, способ позволяващ да не се стигне до пълно блокиране и като следствие – преустановяване дейността на дружеството законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.229 ДОПК – длъжникът да поиска разрешение за неотложни плащания от публичният изпълнител. Чл.229 ал.3 ДОПК изрично предвижда, че такова разрешение се дава, когато сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника или забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни.

Т.е. от една страна е налице твърдение за риск от преустановяване дейността на дружеството, без обаче конкретно твърдение за наличие на неотложно плащане или друго належащо, планирано и т.н. стопанско действие – ограничено от приложената мярка. От друга страна е налице законов способ такова разрешение да бъде дадено, но не е поискано от предполагаемият длъжник. В тази връзка съдът приема, че възражението на дружеството е хипотетично и принципно общовалидно за ситуации като процесната, но без конкретен, пряк или реален риск за осъществяване дейността му, поради което и същото не може да се приеме за аргумент в подкрепа твърдението за допуснато нарушение.

Ето защо и с оглед всичко гореизложено съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да се установи без уважение.

Поради това и на оглед изложеното и на основание чл.197 ал.2 и ал.4 от ДОПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПЕРСЕАС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на

управление:гр.С., [улица] ет.1,ап.7 срещу Решение № ПО-13/18.02.25г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С250022-023-000276/31.01.2025г. на публичен изпълнител Ю. П., при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на М. Г., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица],вх.. А, ет.3,ап.5 сумата от 10/десет/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: